

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lagar om ändring av lagen om internationella förpliktelser
som gäller informationssäkerhet samt om ändring av 2 § i
lagen om kommunikationsförvaltningen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet ska ändras. Enligt propositionen får skyddspolisen i uppgift att med stöd av en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet utreda näringsidkares tillförlitlighet samt genomföra bedömningar som görs på basis av utredningen i sådana ärenden som inte hör till försvarsförvaltningens område. Enligt gällande lag svarar huvudstaben för alla utredningar. I praktiken har uppgifterna då det gäller s.k. civila ärenden överförts till skyddspolisen genom ett avtal mellan huvudstaben och skyddspolisen som slutits med stöd av ett bemyndigande i lagen.

Det föreslås i propositionen att bestämmelsen om sekretess ska omarbetas. Enligt förslaget ska sekretessens omfattning vara beroende av det som i respektive fall förutsätts i en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet.

I lagen föreslås det att Kommunikationsverket ska vara den myndighet som svarar för bedömningen av säkerheten i fråga om informationssystem och telekommunikation. Till följd av den nya uppgiften ska också lagen om kommunikationsförvaltningen ändras.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGET OCH BEDÖMNING AV DET.....	3
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	4
3.1 Ekonomiska konsekvenser och konsekvenser i fråga om personal.....	4
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	5
3.3 Konsekvenser för företagen	5
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	5
5 ANDRA OMSTÄNDIGHETER SOM INVERKAT PÅ PROPOSITIONENS INNEHÅLL	5
DETALJMOTIVERING	6
1 LAGFÖRSLAG	6
1.1 Lag om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet	6
1.2 Lagen om kommunikationsförvaltning	8
2 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	8
3 IKRAFTTRÄDANDE	8
LAGFÖRSLAG	9
Lag om ändring av lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet	9
Lag om ändring av 2 § i lagen om kommunikationsförvaltningen.....	11
BILAGA	12
PARALLELLTEXT	12
Lag om ändring av lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet	12
Lag om ändring av 2 § i lagen om kommunikationsförvaltningen.....	15

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläget och bedömning av det

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) innehåller bestämmelser om myndigheternas åtgärder för att uppfylla de internationella förpliktelserna gällande informationssäkerhet.

Enligt 4 § i lagen är utrikesministeriet Finlands nationella säkerhetsmyndighet vid uppfyllandet av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (National Security Authority, NSA). Vid utrikesministeriet sköts uppgiften av Nationella säkerhetsmyndigheten som lyder under statssekreteraren. Försvarsministeriet, huvudstaben och skyddspolisens personal kan verka som sådana utsedda säkerhetsmyndigheter (Designated Security Authority, DSA) som avses i internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Skyddspolisens och huvudstaben sköter utredningen av personers bakgrund med stöd av lagen om säkerhetsutredningar (177/2002). Enligt huvudregeln i 5 § i den lagen fattar skyddspolisens beslut om säkerhetsutredningar. Om sökanden hör till försvarsförvaltningen eller sköter ett uppdrag på förordnande av försvarsförvaltningen, fattar dock huvudstaben beslut om huruvida en säkerhetsutredning ska göras.

Bestämmelserna om förfarandet med säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet ska tillämpas då den ena avtalsparten eller ett företag som har sin hemvist där håller på att göra en upphandling och deltagandet i upphandlingsförfarandet eller förverkligandet av ett avtal förutsätter tillgång till särskilt känsligt informationsmaterial. Sådana här avtal kallas för säkerhetsklassificerade avtal.

Enligt 12 § i den gällande lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet ska huvudstaben sköta säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar, oberoende om det är fråga om upphandlingar som hänför sig till försvaret eller s.k. civila anskaffningar. Denna lösning ansågs naturlig då lagen bereddes, eftersom huvudstaben har en bred erfarenhet av att göra säkerhetsutred-

ningar som gäller företag, och eftersom det då lagen stiftades ännu inte var säkert hur skötseln av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet skulle ordnas i sin helhet.

Skyddspolisens personal har i samarbete med huvudstaben fått utbildning i att göra säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar. Enligt 5 § 2 mom. i lagen om säkerhetsutredningar kan den nationella säkerhetsmyndigheten och de utsedda säkerhetsmyndigheterna, utan hinder av vad som föreskrivs om behörighet att göra säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar, komma överens om att sköta en viss uppgift eller uppgiftshelhet för en annan säkerhetsmyndighets räkning, om arrangemanget är nödvändigt för att uppgifterna ska skötas ändamålsenligt, ekonomiskt och smidigt. Huvudstaben och skyddspolisens personal har avtalat om att säkerhetsutredningarna som gäller sammanslutningar överförs till skyddspolisens när det gäller s.k. civila anskaffningar. Skyddspolisens har skött de här uppgifterna från och med juli 2009.

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet har det inte utsetts någon myndighet med uppgift att bedöma säkerheten i fråga om informationssystem och telekommunikation. Den myndighet som svarar för uppgifter i anslutning till telekommunikationssäkerheten kallas i enlighet med internationell terminologi för nationell myndighet för informationssäkerhet (National Communications Security Authority, NCSA).

Det har ansetts vara en nackdel för Finlands deltagande i internationellt samarbete att Finland inte har någon myndighet med uppgift att bedöma säkerheten i fråga om telekommunikation och informationssystem. Eftersom det inte finns någon behörig myndighet kan även finländarnas deltagande i internationella anbudstävlingar försvåras. Utan ett utlåtande från en nationell myndighet för informationssäkerhet kan inte finländska aktörer delta i internationella anbudstävlingar. Utlåtanden som ges av myndigheten och som berör telekommunikation och informations-

system kan t.ex. gälla säkerhetsnivån i fråga om krypteringssystem och krypteringsutrustning som tillhandahålls för export.

Enligt den gällande lagen ska sådan information sekretessbeläggas som har lämnats ut till Finland och har säkerhetsklassificerats enligt en internationell överenskommelse om informationssäkerhet eller en bestämmelse som är bindande för Finland (6 §). Skyldigheten har visat sig bli alltför omfattande i sådana situationer där den ena avtalsparten inte garanterar skydd på motsvarande nivå.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är att utveckla skötseln av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser och konsekvenser i fråga om personal

Enligt förslagen i propositionen ska skyddspolisens och Kommunikationsverkets uppgifter utvidgas.

Kommunikationsverkets nya uppgifter innebär en bedömning av internationella informationssystem och informationsförmedlingssystem som hanterar klassificerad information.

Det finns inte några noggranna bedömningar av hur stor ekonomisk nytta en organisering av uppgifterna för den nationella myndigheten för informationssäkerhet medför då industrins konkurrenssituation tryggas och företagens deltagande i internationella anbudstävlingar möjliggörs. Enligt den samarbetsgrupp som utrikesministeriet tillsatt för frågor kring den nationella säkerhetsmyndigheten rör sig det totala värdet av förlorade affärer också enligt en försiktig beräkning om flera tiotals miljoner euro. En organisering av uppgifterna för den nationella myndigheten för informationssäkerhet kan därför beräknas vara av ett betydande kommersiellt och exportindustriellt intresse.

Det är mycket svårt att exakt uppskatta det totala behovet av resurser eftersom verksamheten är helt ny. Det behov av resurser som

presenteras nedan baserar sig på de uppgifter gällande telekommunikation och informationssystem som Kommunikationsverket i egenskap av myndighet för informationssäkerhet hittills fullgjort och på information om verksamheten vid de andra nordiska ländernas myndigheter för informationssäkerhet.

Enligt Kommunikationsverkets bedömning borde man inleda de nya uppgifterna stegvis. Då verksamheten helt kommit igång beräknas de totala kostnaderna uppgå till 1 650 000 euro per år. I statsbudgeten för 2010 har det för Kommunikationsverket reserverats ett anslag för att sköta uppgifter som hör till en myndighet för informationssäkerhet i fråga om telekommunikation och informationssystem. Kommunikationsverket verkar i enlighet med budgeten, rambesluten och produktivhetsprogrammet vid behov med omfördelning av anslag och personal. De föreslagna lagarna får sålunda inga direkta konsekvenser när det gäller statsbudgeten.

I framtiden sköter skyddspolisens säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar och bedömningar som hänför sig till dem när det gäller s.k. civila anskaffningar.

Finland har kontinuerligt ingått nya bilaterala informationssäkerhetsavtal som är viktiga för landets export. Ett nordiskt avtal om informationssäkerhet håller också på att utarbetas. Avtalen förlorar dock sin betydelse om inte verkställandet fungerar smidigt. Eftersom antalet internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet kontinuerligt ökar är det därför motiverat att huvudstaben överlåter en del av sitt verksamhetsansvar på skyddspolisens som redan har specialkunskap i anslutning till ämnet och som en följd av säkerhetsutredningsförfarandet har goda och välfungerande relationer med Finlands centrala exportföretag. Huvudstaben fortsätter att göra säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar inom sitt eget specialkunskapsområde inom försvarsindustrin.

Skötseln av uppgifterna vid skyddspolisens binder resurser till ett belopp av omkring 550 000 euro per år. Beräkningen baserar sig på det antal säkerhetsutredningar gällande sammanslutningar som hittills genomförts. Avsikten är att en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten i fortsättningen ska tas ut för säkerhetsutredningar

som gäller sammanslutningar. Avgifterna beräknas täcka kostnaderna inom tre år efter att verksamheten inletts. De kostnader som orsakas av lagförslagen kan täckas inom ramen för anslag som anvisats för inrikesministeriets förvaltningsområde. De föreslagna lagarna får sålunda inga direkta konsekvenser när det gäller statsbudgeten.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Enligt förslaget ska huvudstaben fortfarande sköta sådana säkerhetsutredningar gällande sammanslutningar som hänför sig till försvaret. Skyddspolisen sköter uppgifter som gäller s.k. civila anskaffningar. Uppgiftsfördelningen är ändamålsenlig med beaktande av att huvudstaben redan på grund av sina egna upphandlingar känner till de finländska företag som deltar i upphandlingar inom försvaret. Skyddspolisen och huvudstaben kan också i fortsättningen i enskilda fall sköta varandras uppgifter i enlighet med 5 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Som redan tidigare har konstaterats har skyddspolisen god beredskap att för s.k. civila projekt sköta säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar. Skyddspolisen har redan i praktiken skött uppgifterna från och med juli 2009. Skyddspolisen kan dessutom på många sätt dra nytta av den erfarenhet och det kunnande som redan finns inom skyddspolisen.

Kommunikationsverket ska sköta de sakkunniguppgifter som berör säkerhet i fråga om informationssystem och telekommunikation och som hänför sig till uppfyllande av de internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Detta är naturligt då man beaktar verkets nuvarande uppgifter.

Genomförandet av en reform enligt förslaget har ingen större betydelse för skyddspolisens eller för Kommunikationsverkets organisation.

3.3 Konsekvenser för företagen

Då en nationell myndighet för informationssäkerhet utses, förbättras de finländska företagens möjligheter att delta i sådana internationella anbudstävlingar där det förut-

sätts att en myndighet i företagets etableringsland ger ett utlåtande om eller godkännande av kommunikationssystemens säkerhet. Som det har konstaterats ovan kan det vara fråga om upphandlingar av ekonomisk betydelse.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid justitieministeriet i samarbete med de ministerier och andra myndigheter som är centrala med tanke på ärendet. Beredningen baserar sig delvis också på de utredningar och förslag som getts av den av utrikesministeriet tillsatta samarbetsgruppen för frågor kring den nationella säkerhetsmyndigheten (NSA). Utlåtanden har begärts hos inrikesministeriet, försvarsministeriet, utrikesministeriet, kommunikationsministeriet, skyddspolisen, huvudstaben, Kommunikationsverket och Finlands Näringsliv EK. I alla utlåtanden understöddes överlämnandet av propositionen till Riskdagen.

5 Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

I propositionen föreslås det att Kommunikationsverket ska sköta internationella förpliktelser som gäller informationssäkerheten i fråga om telekommunikation och informationssystem. Vid justitieministeriet bereds en totalreform av den lagstiftning som gäller säkerhetsutredningar. Avsikten är att den föreslagna allmänna lagen ska innehålla bestämmelser om upprättandet av säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar. Reformen påverkar dock inte behandlingen av denna regeringsproposition, utan de förändringar som behövs i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet genomförs som en del av totalreformen av den lagstiftning som gäller säkerhetsutredningar. Propositionerna har dock inget sådant samband med varandra som skulle inverka på behandlingen av den lag som nu föreslås.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Lag om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet**

4 §. Säkerhetsmyndigheterna och deras uppgifter. Det föreslås att paragrafen ändras i sin helhet. På grund av den föreslagna ändringen bör paragrafens rubrik ändras så att den är mera omfattande.

I 1 mom. definieras på motsvarande sätt som i den gällande lagen begreppen nationell säkerhetsmyndighet och utsedda säkerhetsmyndigheter med avseende på internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Bestämmelsen kompletteras på så sätt att Kommunikationsverket nämns som en av de utsedda säkerhetsmyndigheterna.

Representanter för Europeiska unionen har i samband med sin granskning i april 2007 bedömt de åtgärder som i Finland vidtagits för att skydda informationsmaterial som är säkerhetsklassificerat i unionen.

Granskningsrapporten innehöll en uppmaning att ge en nationell säkerhetsmyndighet ansvaret för skydd av informationsmaterial som säkerhetsklassificerats i unionen, inklusive de granskningar av säkerhetsarrangemangen som gjorts för att genomföra skyddet. Av denna anledning föreslås det att det i 2 mom. föreskrivs om den nationella säkerhetsmyndighetens uppgifter. Enligt förslaget ska den nationella säkerhetsmyndigheten i synnerhet styra och övervaka att det särskilt känsliga informationsmaterial som avses i lagen skyddas och att det hanteras på ett lämpligt sätt.

Bestämmelsen om bemyndigande att utfärda förordning i 2 mom. i den gällande lagen upphävs i sak. Bestämmelsen om bemyndigande behövs inte på grund av de ändringar som nu föreslås.

Det föreslagna 3 mom. innehåller bestämmelser om de utsedda säkerhetsmyndigheter-

nas uppgifter. Enligt förslaget har de utsedda säkerhetsmyndigheterna till allmän uppgift att sköta de uppgifter som föreskrivs för dem i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet och andra uppgifter som följer av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. I bestämmelserna anges också de utsedda säkerhetsmyndigheternas särskilda uppgifter. Enligt förslaget är försvarsministeriet, huvudstaben och skyddspolisen den nationella säkerhetsmyndighetens sakkunniga i ärenden gällande personalsäkerhet, säkerhet som gäller sammanslutningar och lokalsäkerhet och Kommunikationsverket i ärenden gällande säkerhet i fråga om informationssystem och telekommunikation.

Det är ändamålsenligt att ålägga Kommunikationsverket de nya uppgifterna när man ser till verkets nuvarande uppgifter.

I praktiken sköter Kommunikationsverket redan nu flera uppgifter som gäller informationssäkerheten i fråga om telekommunikation och informationssystem. Vid Kommunikationsverket finns en informationssäkerhetsfunktion, CERT-FI, som har till uppgift att förebygga, upptäcka och åtgärda informationssäkerhetskränkningar som gäller telekommunikation samt att informera om hot mot säkerheten i fråga om telekommunikation. Kommunikationsverket verkar också som en sådan samarbetsaktör med ansvar för informationssäkerheten inom telekommunikation som förutsätts i programmet Partnerskap för fred som genomförs i samarbete med Nordatlantiska försvarsorganisationen (NATO). Verket deltar också i det internationella samarbete som gäller informationssäkerhetscertifiering.

Kommunikationsverket blir enligt förslaget den myndighet som ansvarar för informationssäkerheten i fråga om informationssystem och telekommunikation i syfte att uppfylla de internationella förpliktelserna som

gäller informationssäkerhet. Kommunikationsverket sköter alltså uppgifter som delvis motsvarar de uppgifter som i andra länder utförs av den nationella myndigheten för informationssäkerhet (National Communications Security Authority, NCSA).

6 §. Sekretess och användning av information. Internationella informationssäkerhetsavtal innehåller i regel en bestämmelse som förbjuder att säkerhetsklassificerade uppgifter som översänds av en avtalspart överläts till en tredje part utan samtycke från den avtalspart som sänt informationen (s.k. originator consent-principen). För att uppfylla dessa skyldigheter föreskrivs i den gällande paragrafen om ovillkorlig sekretess.

Vid de avtalsförhandlingar som Finland fört har det dock framkommit sådana situationer där en avtalspart inte garanterar ovillkorlig sekretess med stöd av avtalet, utan där frågan måste avgöras från fall till fall utgående från en sådan prövning av skaderekvisitet som baserar sig på den nationella lagstiftningen. T.ex. vid de pågående förhandlingarna om ett avtal mellan Europeiska unionens medlemsstater om skydd av säkerhetsklassificerad information har utgångspunkten varit en utformning som möjliggör prövning från fall till fall, men där principen om samtycke från den avtalspart som sänt informationen respekteras (E 69/2008 rd).

Det är inte ändamålsenligt att Finland iakttar en mera omfattande sekretess än andra avtalsparter. Av denna anledning föreslås det att en bestämmelse tas in i 1 mom., enligt vilken sekretessen är beroende av innehållet i respektive avtal eller annan internationell förpliktelse. Genom ändringen reserverar man sig för internationella avtal som behandlas senare. Bestämmelsen kan också bidra till att klargöra det att sekretessbestämmelsen inte hindrar att uppgifter lämnas ut då det sker i enlighet med ett avtal.

12 §. Säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar samt bedömningar. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om omorganisering av säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar och bedömningen i anslutning till dem. Enligt förslaget svarar skyddspolisen med stöd av en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet för utredningen av en näringsidkares tillför-

litlighet (säkerhetsutredning som gäller sammanslutning) samt för bedömningen på basis av utredningen. Huvudstaben svarar emellertid för uppgiften då det är fråga om anskaffning som hänför sig till försvaret. De nämnda myndigheterna kan sköta uppgifter för varandras räkning på det sätt som föreskrivs i 5 § i lagen.

Det föreslagna 2 mom. motsvarar det gällande 2 mom. I den föreslagna bestämmelsen nämns dock att också skyddspolisen kan göra säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar på begäran av näringsidkaren. Bestämmelsen tillämpas då Finland inte har ett bilateralt avtal med det land där anbuds-tävlingen ordnas. Behörighetsfördelningen mellan skyddspolisen och huvudstaben anges i det föreslagna 1 mom.

Det föreslagna 3 mom. innehåller bestämmelser om en utredning eller en bedömning av om en näringsidkares informationssystem eller telekommunikation uppfyller de krav som följer av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Kommunikationsverket kan göra en sådan utredning eller bedömning som en del av en säkerhetsutredning som gäller sammanslutningar. Vid utredningen och bedömningen är det fråga om uppfyllande av den förpliktelse som avses i 1 mom. 1 punkten.

De föreslagna bestämmelserna innebär att bemyndigandet att utfärda förordning i det gällande 3 mom. upphävs. Bemyndigandet har inte visat sig vara nödvändigt, och avsikten är att det ska föreskrivas om säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar som en del av helhetsgranskningen av lagen om säkerhetsutredningar.

Det föreslagna 4 mom. är nytt i fråga om sakinnehållet. Enligt momentet kan också partiella säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar göras, om det är nödvändigt för att uppfylla en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet. En utredning och bedömning som uttryckligen gäller säkerhet i fråga om informationssystem och telekommunikation görs av Kommunikationsverket. Kommunikationsverket utfärdar då också det intyg som avses i 14 § i lagen.

13 §. Förbindelse om att vidta säkerhetsåtgärder. Det föreslås att utformningen av pa-

ragrafen ska justeras på grund av en omorganisering av uppgifterna i anslutning till säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar. Det föreslås att bestämmelsen av tydlighetsskäl också ska ändras så att den tydligt uttrycker den utsedda säkerhetsmyndighetens rätt att kräva att näringsidkaren vidtar de säkerhetsåtgärder som behövs för uppfyllandet av de internationella förpliktelserna som gäller informationssäkerhet. I utformningen av bestämmelsen har det beaktats att Kommunikationsverket kan göra och överlämna en säkerhetsutredning som gäller sammanslutningar i sådana situationer som avses i förslagets 12 § 4 mom.

1.2 Lagen om kommunikationsförvaltning

2 §. Till den förteckning i 1 punkten över uppgifter som i olika lagar föreskrivs Kommunikationsverket föreslås en hänvisning till lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

2 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Den föreslagna lagen om ändring av lagen om internationella förpliktelser som gäller in-

formationssäkerhet har beröringspunkter med 12 § 2 mom. i grundlagen.

Sekretessbestämmelser i internationella avtal har ansetts utgöra en oundviklig grund för att begränsa den rätt till information enligt offentlighetsprincipen som föreskrivs i 12 § 2 mom. i grundlagen (GrUU 39/1997). Det föreslås att lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet ändras så att sekretessens omfattning är beroende av den sekretess som fastställs i ett internationellt avtal eller en annan internationell förpliktelse. På så sätt utvidgar förslaget offentligheten, åtminstone i teorin. Enligt regeringens uppfattning innebär lagförslaget inte sådant ingripande i rätten till information enligt offentlighetsprincipen som kränker den rätt som avses i 12 § 2 mom. i grundlagen.

Med stöd av det som anförs ovan anses lagförslaget kunna godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

3 Ikraftträdande

De lagar som ingår i propositionen föreslås träda i kraft som snart som möjligt.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juni 2004 om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) 4 §, 6 § 1 mom. samt 12 och 13 § som följer:

4 §

Säkerhetsmyndigheterna och deras uppgifter

Utrikesministeriet är Finlands nationella säkerhetsmyndighet vid uppfyllandet av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Försvarsministeriet, huvudstaben, skyddspolisen och Kommunikationsverket är sådana utsedda säkerhetsmyndigheter som avses i internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Den nationella säkerhetsmyndigheten har till uppgift att i synnerhet styra och övervaka att det särskilt känsliga informationsmaterial som avses i denna lag skyddas och att det hanteras på ett lämpligt sätt.

De utsedda säkerhetsmyndigheterna utför de uppgifter som föreskrivs för dem i denna lag och andra uppgifter som följer av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Försvarsministeriet, huvudstaben och skyddspolisen är den nationella säkerhetsmyndighetens sakkunniga i ärenden som gäller personalsäkerhet, säkerhet som gäller sammanslutningar och lokalsäkerhet samt Kommunikationsverket i ärenden som gäller informationssäkerhet i fråga om informationssystem och telekommunikation.

6 §

Sekretess och användning av information

Särskilt känsligt informationsmaterial ska sekretessbeläggas, om inte annat följer av en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet.

12 §

Säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar samt bedömningar

Skyddspolisen svarar med stöd av en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet för utredningen av en sådan näringsidkares tillförlitlighet som avses i 1 § 2 mom. (*säkerhetsutredning som gäller sammanslutning*) samt för bedömningen på basis av utredningen. Huvudstaben svarar emellertid för uppgiften då det är fråga om anskaffning som hänför sig till försvaret. Vid utredningen och bedömningen ska det beaktas hur

1) säkerhetsklassificerad information skyddas mot att bli obehörigen röjd, ändrad eller utplånad,

2) obehörigt tillträde kan förhindras till utrymmen där säkerhetsklassificerad information hanteras eller verksamhet bedrivs enligt ett säkerhetsklassificerat avtal,

3) handledningen och utbildningen av personalen är ordnad.

Skyddspolisen och huvudstaben kan i ett ärende som hör till dess verksamhetsområde göra en säkerhetsutredning som gäller en sammanslutning samt en bedömning då en näringsidkare har bett om en sådan för att kunna delta i ett anbudsförfarande som ordnas av en myndighet i en annan stat eller av ett företag som har hemvist i den andra staten.

Vid behov gör Kommunikationsverket som en del av en säkerhetsutredning som gäller en sammanslutning en utredning och en bedömning av om en näringsidkares informationssystem och telekommunikation uppfyller de krav som följer av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Det kan också göras partiella säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar, om det är nödvändigt för att uppfylla en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet. Utredningar och bedömningar som

endast gäller säkerhet i fråga om informationssystem eller telekommunikation görs av Kommunikationsverket, som också ger det i 14 § avsedda intyget utgående från utredningen eller bedömningen.

13 §

Förbindelse om att vidta säkerhetsåtgärder

De utsedda säkerhetsmyndigheterna kan vid säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar inom deras verksamhetsområde samt bedömningar som ska göras utgående från säkerhetsutredningarna förutsätta att näringsidkaren förbinder sig att vidta de åtgärder som avses i 12 § 1 mom. och andra åtgärder som behövs för att uppfylla de internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 2 § i lagen om kommunikationsförvaltningen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 juni 2001 om kommunikationsförvaltningen (625/2001) 2 §
 1 punkten, sådan den lyder i lag 620/2009, som följer:

2 §

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket har till uppgift att
 1) sköta de uppgifter som enligt kommuni-
 kationsmarknadslagen (393/2003), lagen om
 radiofrekvenser och teleutrustningar
 (1015/2001), lagen om posttjänster
 (313/2001), lagen om televisions- och radio-
 verksamhet (744/1998), lagen om statens te-
 levisions- och radiofond (745/1998), lagen
 om dataskydd vid elektronisk kommunika-
 tion (516/2004), lagen om förbud mot vissa

avkodningssystem (1117/2001), lagen om
 stark autentisering och elektroniska signatu-
 rer (617/2009), lagen om internationella för-
 pliktelser som gäller informationssäkerhet
 (588/2004) samt lagen om domännamn
 (228/2003) ankommer på Kommunikations-
 verket,

Denna lag träder i kraft den 20 .
 Åtgärder som verkställigheten av lagen
 förutsätter får vidtas innan lagen träder i
 kraft.

Helsingfors den 30 april 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

1.

Lag**om ändring av lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juni 2004 om internationella förpliktelser som gäller informations-
säkerhet (588/2004) 4 §, 6 § 1 mom. samt 12 och 13 § som följer:

Gällande lydelse

4 §

*Den nationella säkerhetsmyndigheten och de
utsedda säkerhetsmyndigheterna*

Utrikesministeriet är Finlands nationella säkerhetsmyndighet vid uppfyllandet av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Försvarsministeriet, huvudstaben och skyddspolisen kan verka som sådana utsedda säkerhetsmyndigheter som avses i internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. *Skyddspolisen och huvudstaben ser till att säkerhetsutredningar görs i enlighet med 11 och 12 §.*

Föreskrifter om uppgiftsfördelningen mellan säkerhetsmyndigheterna kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Föreslagen lydelse

4 §

Säkerhetsmyndigheterna och deras uppgifter

Utrikesministeriet är Finlands nationella säkerhetsmyndighet vid uppfyllandet av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Försvarsministeriet, huvudstaben, skyddspolisen *och Kommunikationsverket* är sådana utsedda säkerhetsmyndigheter som avses i internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Den nationella säkerhetsmyndigheten har till uppgift att i synnerhet styra och övervaka att det särskilt känsliga informationsmaterial som avses i denna lag skyddas och att det hanteras på ett lämpligt sätt.

De utsedda säkerhetsmyndigheterna utför de uppgifter som föreskrivs för dem i denna lag och andra uppgifter som följer av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Försvarsministeriet, huvudstaben och skyddspolisen är den nationella säkerhetsmyndighetens sakkunniga i ärenden som gäller personalsäkerhet, säkerhet som gäller sammanslutningar och lokalsäkerhet samt Kommunikationsverket i ärenden som gäller informationssäkerhet i fråga om informationssystem och telekommunikation.

6 §

Sekretess och användning av information

Särskilt känsligt informationsmaterial skall sekretessbeläggas.

6 §

Sekretess och användning av information

Särskilt känsligt informationsmaterial ska sekretessbeläggas, *om inte annat följer av en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet.*

12 §

Säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar samt bedömningar

Huvudstaben svarar med stöd av en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet för utredningen av en sådan näringsidkares tillförlitlighet som avses i 1 § 2 mom. (*säkerhetsutredning som gäller sammanslutning*) samt för bedömningen på basis av utredningen, om något annat inte har avtalats mellan säkerhetsmyndigheterna. Vid utredningen och bedömningen skall det beaktas hur

1) säkerhetsklassificerad information skyddas mot att bli obehörigen röjd, ändrad eller utplånad,

2) obehörigt tillträde kan förhindras till utrymmen där säkerhetsklassificerad information hanteras eller verksamhet bedrivs enligt ett säkerhetsklassificerat avtal,

3) handledningen och utbildningen av personalen är ordnad.

Huvudstaben kan göra en säkerhetsutredning som gäller en sammanslutning samt en bedömning då en näringsidkare har bett om en sådan för att kunna delta i ett anbudsförvarande som ordnas av en myndighet i en annan stat eller av ett företag som har hemvist i den andra staten.

Närmare föreskrifter om säkerhetsutredning som gäller sammanslutning kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §

Säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar samt bedömningar

Skyddspolisen svarar med stöd av en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet för utredningen av en sådan näringsidkares tillförlitlighet som avses i 1 § 2 mom. (*säkerhetsutredning som gäller sammanslutning*) samt för bedömningen på basis av utredningen. *Huvudstaben svarar emellertid för uppgiften då det är fråga om anskaffning som hänför sig till försvaret.* Vid utredningen och bedömningen ska det beaktas hur

1) säkerhetsklassificerad information skyddas mot att bli obehörigen röjd, ändrad eller utplånad,

2) obehörigt tillträde kan förhindras till utrymmen där säkerhetsklassificerad information hanteras eller verksamhet bedrivs enligt ett säkerhetsklassificerat avtal,

3) handledningen och utbildningen av personalen är ordnad.

Skyddspolisen och huvudstaben kan i ett ärende som hör till dess verksamhetsområde göra en säkerhetsutredning som gäller en sammanslutning samt en bedömning då en näringsidkare har bett om en sådan för att kunna delta i ett anbudsförvarande som ordnas av en myndighet i en annan stat eller av ett företag som har hemvist i den andra staten.

Vid behov gör Kommunikationsverket som en del av en säkerhetsutredning som gäller en sammanslutning en utredning och en bedömning av om en näringsidkares informationssystem och telekommunikation uppfyller de krav som följer av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Det kan också göras partiella säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar, om det är nödvändigt för att uppfylla en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet. Utredningar och bedömningar som enbart gäller säkerhet i fråga om informationssystem eller telekommunikation görs av Kommunikationsverket, som också ges det i 14 § avsedda intyget utgående från utredningen eller bedömningen.

13 §

Förbindelse om att vidta säkerhetsåtgärder

Huvudstaben kan med en näringsidkare som avses i 1 § 2 mom. eller i 12 § 2 mom. ingå ett avtal om att näringsidkaren förbinder sig att vidta sådana åtgärder som avses i 12 § 1 mom. samt andra åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

13 §

Förbindelse om att vidta säkerhetsåtgärder

De utsedda säkerhetsmyndigheterna kan vid säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar inom deras verksamhetsområde samt bedömningar som ska göras utgående från säkerhetsutredningarna förutsätta att näringsidkaren förbinder sig att vidta de åtgärder som avses i 12 § 1 mom. och andra åtgärder som behövs för att uppfylla de internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

*Denna lag träder i kraft den 20
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.*

2.

Lag**om ändring av 2 § i lagen om kommunikationsförvaltningen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 juni 2001 om kommunikationsförvaltningen (625/2001) 2 §
 1 punkten, sådan den lyder i lag 620/2009, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket har till uppgift att
 1) sköta de uppgifter som enligt kommuni-
 kationsmarknadslagen (393/2003), lagen om
 radiofrekvenser och teleutrustningar
 (1015/2001), lagen om posttjänster
 (313/2001), lagen om televisions- och radio-
 verksamhet (744/1998), lagen om statens te-
 levisions- och radiofond (745/1998), lagen
 om dataskydd vid elektronisk kommunikation
 (516/2004), lagen om förbud mot vissa av-
 kodningssystem (1117/2001), lagen om stark
 autentisering och elektroniska signaturer
 (617/2009) och lagen om domännamn
 (228/2003) ankommer på Kommunikations-
 verket, *samt*

Föreslagen lydelse

2 §

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket har till uppgift att
 1) sköta de uppgifter som enligt kommuni-
 kationsmarknadslagen (393/2003), lagen om
 radiofrekvenser och teleutrustningar
 (1015/2001), lagen om posttjänster
 (313/2001), lagen om televisions- och radio-
 verksamhet (744/1998), lagen om statens te-
 levisions- och radiofond (745/1998), lagen
 om dataskydd vid elektronisk kommunika-
 tion (516/2004), lagen om förbud mot vissa
 avkodningssystem (1117/2001), lagen om
 stark autentisering och elektroniska signatu-
 rer (617/2009), *lagen om internationella för-
 pliktelser som gäller informationssäkerhet
 (588/2004) samt* lagen om domännamn
 (228/2003) ankommer på Kommunikations-
 verket,

*Denna lag träder i kraft den 20 .
 Åtgärder som verkställigheten av lagen
 förutsätter får vidtas innan lagen träder i
 kraft.*